

- 12 Barba in l. cum acutissimi. col. vlt. verfi. addit. etiam C. de fideicom. & in consi. 57. col. 10. lib. 2.
- 13 Socin. sen. in consi. 25. nu. 1. lib. 1.
- 14 Decius in leg. 2. numero 65. ff. de regu. iuris in consi. 190. nu. 3. lib. 3.
- 15 Ripa in l. ex facto. §. vlt. nu. 6. ff. ad Treb.
- 16 Gozadinus in consi. 20. num. 8.
- 17 Parisius in consi. 47. nu. 5. lib. 3.
- 18 Guilelmus Benedictus in capit. Raynurius in verbo Mortuo il. 2. nu. 24. de testam.
- 19 Boerius in q. 241. nu. 6.
- 20 Tiraquellus in tracta. de retractu consang. §. 1. glo. 9. nu. 241.
- 21 Berous in consi. 120. nu. 34. lib. 2.
- 22 Iulius Clarus in §. emphyteosis. §. 36.
- 23 Aurelius Corbulus in tracta. de causis ex quibus emphyteuta iure suo priuatur in tit. de causa priuationis ob lineam funitam. nu. 39.

His intelligimus, hanc esse veram & receptam opinionem, & ab ea in iudiciis seruandam.

Nunc supereft, vt diluamus atque confutemus rationes & argumenta afferentium, quod immo emphyteus concessa pro se filii, & nepotibus vsque in tertiam generationem non transit ad nepotes & neptes ex filia ipsius acquirentis. Hac etenim pro opinione adducuntur haec argumenta.

Primo adfert responsum Vlpiani in l. liberos. ff. de senato. cuius verba haec sunt liberos senatorum accipere debemus non tantum senatorum filios, verum omnes, qui geniti ex ipsis, ex liberi eorum dicuntur: sive naturales, sive adoptui sint liberi senatori, ex quibus nati dicuntur. Sed si ex filia senatoris natus sit: spectare debemus patris eius conditionem. Hac Vlpianus qui visus est admittere genitum ex filia senatori, Ita hoc responsum ad rem nostram Existimo voluisse, perpendere Castren. in dicto consi. 316. col. 2. in prin. lib. 2.

Respondet Vlpianum non negare quin genitus ex filia dicatur generatus sive ex generatione ipsius aut materni: Sed negavit genitum t natum, ex filia senatori esse natum ex senatore. Etenim diff rentia naturalitatem, ut ita dicam, & dignitatem Respectu vero dignitatis, generatus ex filia Cesaris senatoris non dicitur generatus sive ex generatore senatoris, cum hoc postremo casu, natus ex filia sequatur patris sui conditionem, vt respondit Vlpianus.

Secundo adducitur responsum eiusdem Vlpiani in l. in fine. ff. de iure immunitate cum dixit, immunitatem tem t concessa generi & posteris datam non censerit natus ex feminis. Nati ergo ex feminis non dicuntur ex genere eius, cui concessa fuit immunitas. Responsum hoc in specie haec pro opinione sic perpendere & adducere voluerunt Corneus & alij nonnulli, quos referant infra in ultimo arguento.

Respondet Vlpianum in dicta. l. in fine, loqui de honoribus t & dignitatibus, quae non transuent ad natos ex filiabus, id quod esse spesiale, ratione odij in his terminis sic respondendo huic argumento censuit Castren. in dicto consi. 316. col. vlt. versi. item in hono ribus, & secuti sunt alii congesti à Tiraquelle de retractu consang. §. 1. glo. 9. num. 143. & Boerio. in q. 241. num. 8. proprie medium, & accedunt Siluanus in consi. 14. nu. 15. Rubeus in l. Gallus. §. quidam re te. numero 113. ff. de liberis & posthum. & Didacus Couarr. in cap. Raynaldus in fine principi de testa. Huic autem spesialitatis & odij ratio est secundum præditos, quia immunitate t alicui concessa alij maiori onere grauantur.

Tertio suffragari videntur due Imperatorum Constitutions nempe. l. consanguinitatis & l. legi duodecim.

15 cim tabularum C. de legit. hæred. vbi nati ex filia non dicuntur ex sanguine auti materni. Ergo nec dicitur ex eius generatione. Ita uoluit arguere Corneus in consi. 190. nu. 3. lib. 3.

Respondet in dicta leg. consanguinitatis nullum verbum haberi de nepotibus & neptibus ex filia. Sed solum de sorore qua in bonis fratri iure prætorio sicut edito alterius fratris filio gradu ipsa sorore remotiore. in ea verò. l. legi 12. tabula. in prin. laudat. Iusti. legum duodecim tabularum, qua statuit, nullam esse differentiam inter masculos & feminas & eorum liberos. Et illa verba cum enim viuis sanguinis iura remaneat per virilem sexum in corrupta, &c. qua voluit perpendere Corneus significare mihi videntur filiam & eius filios esse ex virili sanguine patris, auque sui materni, sicut & precedentia verba qua sunt de successionibus sororum, earumque filiorum.

Quarto adducitur constitutio Bonifacij. 8. Pont. max. in cap. vbi cunque de pœnis in 6. cuius verba hec sunt Vbi cunque alicui & eius filiis seu postteris vñq; in certam generationem pena imponitur ab homine vel a iure, pœna ipsa eos tantum afficit, qui per masculinam, non per femininam lineam descendere discuntur. Nisi aliud in iure vel sententia sit expressum. Haec tenus Bonifacius, qui manifestè sentit descendentes per lineam femininam, sive neptes & alios ex filia non esse ex generatione auti materni.

Respondet, ita sanctum esse in dicto cap. vbi cunque in pœni propter odium irrationale, dum puniuntur innocentes propter noentes, & ob id nomen generatio restringitur ad descendentes per masculum, & et ad masculos, quia de feminis, non ita audacibus timendum non est. Ita declarat Castren. in dicto consi. 316. col. vlt. versi. ad iura uero, &c. lib. 2. quem secuti sunt post alios Boerius & Tiraquellus in locis supra allegatis. In non t pœnalibus itaque dicendum, ius co mune esse in contrarium, atque ita neptes & neptes ex filia dici ex generatione auti materni. Ita in specie considerauit Imola in consi. 62. nu. 3.

Quinto urgere videtur, quod nati ex filia non dicuntur ex progenie auti maternum progenies t in agnatione sonet, ut tradit Roma. in l. 1. in prin. nu. 5. ff. ad S. C. Sylla. qui adductus est ex l. vlt. C. de dotis promissi. iuncta l. dedit dotem ff. de collat. bono. Ita voluit argumentari Corneus in consi. 190. nu. 3. versi. item nati lib. 3.

Respondet, immo contrarium esse uerius, quod scilicet nepos t & neptis ex filia dicuntur de auti materni progenie. Ita sanè scribunt multi congesti & probati a Didaco Couar. in cap. Raynaldus in prin. nu. 13. uersi. contrarium tamē de testa.

Sexto cōferre videtur, quod nomina verbalia, t sicuti est hoc, generatio, habent significationem actiuam & passiuam secundum grammaticos. filius fam. ff. de testam. At qui nostro in casu solet poni pro persona generata, vt scribunt Bart. Bald. & Imola, quos allegat Corneus, quem statim referam. Ergo hoc nomen generatio masculina dicitur masculus & non feminina, licet sit generata a masculo. Ita voluit argumentari Corne. in dicto consi. 190. nu. 2. lib. 3. qui.

Respondet, retorquendo argumentationem, Nā si hoc nomen verbale, generatio, habet significationem actiuam & passiuam ostendit tam matrem quam patrem, vt dixi supra in quanto argumento communis opinio nis. Et præterea quod in conclusione sui argumenti inquit Corne. intelligatur & locum habet quādo vocata est generatio masculina. Nam tunc, vocati consentit semper masculi & ab ipsis masculis descendentes Diuersum est in casu nostro, in quo simpliciter nominata est ipsa generatio.

S V M M A R I V M.

- 1 Matrem succedere filiis decendentibus in pupillari.
- 2 Matrem in successione filij præferri amita, & auunculo.
- 3 Substitutionem non præsumi.
- 4 Qualitatem ad substitutionem requisitam esse prius probandum.
- 5 Qualitatem adesse tempore successionis, vt ex ea quis succedat.
- 6 Agens uti heres, debet probare se esse heredem.
- 7 Filiationem probamus ei qui uti filius se putet vocatū.
- 8 Conditionem re ipsa oportere impleri.
- 9 Institutum si heres erit Sei, non sufficere scriptum esse heredem a se, sed re ipsa Sei hereditatem adire.
- 10 Hæredem intelligi esse, non qui scriptus & nuncupatus est heres, sed qui adit hereditatem.
- 11 Auctoris ex persona ius metiendum, non ex rei.
- 12 Testatorem substituendo N. hæredem, intellexisse de vero hæredem & cum effectu. nu. 11.
- 13 Testatensis dispositionem nil mirum quandoque esse inutilitem.
- 14 Intestatum, qui moritur, dici vocasse tacite sequentes ab intestato.
- 15 Ius acquisitionis pro se & persona nominanda, censori acquisitus hæredibus licet nunquam nominatis. nu. 15.
- 16 Substitutionem inutilam esse in qua datur facultas substituto nominandi hæredem ex incestis, licet nominatio fieret. nu. 17.
- 17 Dispositionem testatoris non posse conferri in liberum arbitrium.
- 18 Morte extingui facultatem eligendi. nu. 19.
- 19 Eligendi, & nominandi facultatem morte extingui.
- 20 Facultatem eligendi, & nominandi morte extingui.

Initium à Domino.

C O N S I L I V M M C X X I I I .

Vobis doctissime & accutissime de hac facie superioribus annis respödit illustris. D. Brugnolius Excellens. Senatus nostri Mediolanensis meritisimus nunc Praes, & mihi placuit, vt scripsi in consi. 807. libr. 9.

Nunc nouis ciuidem Eruditissimi Domini Præsidis considerationibus ita censui subscriendum, vt ostendam, prædictos Don Franciscum & Donnam Marinā nullo modo admitti debere ad hanc successionem, ex clusa Donna Stephanía, seu Donna Constantia eius hærede.

Et quidem alias in dicto consilio 807. num. 12. & 3 dicebam, & iuuat repeterem, D. Stephaniam D. Ioannam matrem habere fundatam intentionem, vt succedere possit & debeat hæra, quae impubes, sive sine filiis decessit, l. nam & si parentibus, ff. de inoff. testam. le. mater, C. eod. & l. vlt. C. de inst. & subst. & matrem t succedere filio filiæ decedentibus in pupillari ipsa ætate constituerunt Imp. Diocletianus & Maximianus in l. 1. C. ad S. C. Tertullia. & cùm successio hac sit delata matri miseratione gratia le. scripta ff. vnde liberis, Iustinianus in dicta l. vlt. C. de inst. & subst. luctuosam appellat. Qua quidem in successione matrem t præferri amita, & auunculo constituit Iustinianus in auth. defuncto C. ad S. C. Tertullia. & in §. præferuntur inst. co. & in specie respondit Corneus in consilio 224. numero 5. libr. 2. & in consilio 276. numero 1. libr. 4.

Disputatio itaque tota / ita prædicto in consi. 807.
num. 4. dicebat, & suo in responso scribit præcitatius
D. Præses, & iuuat hoc in loco repeteret) versatur; quo
iure quæ ratione admitti volunt D. Franciscus, &
D. Marina. Et quidem pretendere non possunt hanc
successionem nisi duplice ex capite, nempe vel dispo-
sitione testamentaria dicti Hugonis testatoris: vel ab
intestato, iuxta ius municipale seu Regium.

De successione ab intestato iam olim ab eodem Il-
lustri. do. Præside, & à me meo illo, in responso
fuit, vt nunc in controversiam non deducatur. Detes-
tamentaria itaque sola agendum est, in qua quidem
satis est do. Stephanus seu do. Constantia eius hæredi
dicere; de vobis dominis Francisco & Marina non lo-
quitur substitutio a testatore facta. Est enim vestrum
probare vos vocatos esse, sicuti auctoritate Speculato-
ris in rub. de testamentis §. occurrit, & aliorum ostendit
idem do. Præses. Et illis accidunt alii quamplurimi,
quos longa serie concessi, in consi. 85. nu. 37. & in
consi. 97. nu. 49. & nu. 97. lib. 1.

Quod vero do. Franciscus & do. Marina vocati non
sint ex verbis substitutionis, & si manifestè demonstra-
uit ipse dom. Præses attamen eius doctissimis scriptis
paucula quædam, quæ in mentem venerunt adiungā.
Et quidem obseruandum est. Testatorem tres substitu-
tionis gradus fecisse, his verbis. Verū si dicta nobis
Ioanna filia mea die obitus mei viuet, & hæres mea
erit, & in pupillari atate decederet, aut postea quando-
cumque sine infantibus, id est liberis uno, vel pluribus,
istis casibus, & quolibet ipsorum, substituo dicta nobis
Ioanna sic morienti, & illi, & mihi hæredem vniuer-
salem instituo dictum lo. Hugonem patrem meum.
Etc. Hic est primus substitutionis gradus. Secundus
hic est, & eo præmortuo eius hæredem, & successorem
vniuersalem. Tertiū est gradus, his verbis scriptus.
Aut illam, vel illos ad quem seu ad quos dictus pater
meus voluerit, disposuerit, & ordinauerit verbo scri-
ptis, aut quovis alio modo.

Primus gradus non comprehendit nec continet di-
ctos D. Franciscus & do. Marina, sicuti manifestū est.

Secundus quoque gradus non complectitur, nec
vocat prædictos do. Franciscum & do. Marinam, cum
(vt recte dicebat do. Præses) non constet eos esse hæ-
redes dicti lo. Hugonis, cui se substitutos asserunt: Hæ-

rebus enim qualitas in ipsis do. Franciscus & do. Marina ad
esse debuit, sicuti alias scriptis meo illo in consi. 807. nu.
54. ver. præterea & secundo, vbi num. 55. dixi esse si-
miles, quod quando ad feudum vocati sunt agnati hæ-
redes, id est succedant, debet esse hæredes defuncti, at-
que ita qualitas hæc hæreditaria fædere debet tempore
successionis: quemadmodum auctoritate multorum
scripti in consi. 104. nu. 7. lib. 1. & qui petit tanquam hæ-
res creditor ex executione instrumenti, se eius hæredem
probare debet, vt respondit Socin. sen. in consi.
120. nu. 13. circa fi. ver. si ergo veniebat, lib. 1. & quod

agen tanquam hæres probare debet se esse hæredem
tradit Cagnolus in l. hæredem, nu. 6. ff. de regu. iur.
Ita quoque dicere solemus, quod is, qui tanquam filius
fuit a Testatore vel Statuto vocatus, probare debet hæ-
reditatem, & qualitatem, vt succedere possit: Ita sanè re-
spondetur Socin. sen. in consi. 89. num. 8. & in dicto
consi. 120. nu. 13. in fin. lib. 1. Decius in donf. 21. num.
2. in consi. 471. nu. 2. & in consi. 576. nu. 10. & Socinus
iun. in consi. 86. nu. 3. lib. 2. Et in specie magis & a for-
tiori accedit Castrensem in l. 3. §. si quis ita, ff. de hæred.
inst. qui docuit, quod si institutio Titium, si hæres erit

Sæi, quod ex hoc solo, quod Titius nuncupatus & scrip-

tus sit hæres in testamento Sæi, non dicitur impleta

conditio, sed oportet quod ipse Titius re ipsa audeat hæ-
reditatem Sæi; & Castrensem secutus est Ruinus in

consi. 29. num. 8. lib. 2. Idem tradit Imola in d. §. si

præsumt.

ANATHEMUM AUSTOLICIA
"SEYEROMOLIA"

præsumpt. 4. nu. 1. vbi similibus comprobauit.

Respondeo primū, vt respondit dom. Præses, non
esse mirum, quod aliquando testator dispositionem fa-
ciat inutilem, sicuti in specie responderunt Vlpia,
& Scæuola ille in l. sed eti plures, §. vlt. l. vlt.
§. Titius, ff. de vulg. & pup. subit. Testatorem substitu-
tionem nullam fecisse, substituendo, vt nostro in ca-
su, eum quem iam instituerat: & illo in loco annota-
runt omnes, & declarat 2asius in libr. 2. intellectum
singularium cap. 10.

Respondeo secundū, Testatorem vocasse primū
ipsum Ioann, Hugonem patrem & eo præmortuo,
hoc est, eo mortuo ante ipsam Ioannam, vocasse ip-
sius Ioann Hugoni hæredem, nempe eum, quem
ipse Ioann, Hugo hæredem fecisset suo in Testamen-
to condito ante mortem dictæ Ioannæ: sicuti per se pere
contingit, Testatorem filio suo instituti decedenti si-
ne liberis substituere Caium, & eo præmortuo, ipsius
Cai filios. Cum vero ipse lo. Hugo intestatus dececerit,
sequitur dicendum, testatoris dispositionem alio-
qui, vt diximus, validam, causa & defectu ipsius lo.
Hugonis euauisse, inutilemque effectam fuisse. Et
hunc sensum verè habuit, ni fallor, do. Præses in secu-
nda sua response ad hanc obiectionem.

Respondeo tertiu, nos hic non disputare an do.
Ioanna testatoris filia, & hæres instituta, fuerit substi-
tuta do. lo. Hugo auro quia, & si admittimus fuisse
pars hæred. peta. & tradunt Bar. in rub. ff. de rei vind.
nu. 2. in fin. Bal. in l. vlt. nu. 3. C. de dicto Diu. Adria-
ni tollen. & Lud. Gomezius in §. sed iste nu. 26. in fin.
inst. de actio. Ius enim meum (dicere potest Ioanna)
quod est fundatum in successione patris mei ab inte-
stato, ut supra dictum fuit, efficit, vt si vos dicitis posse
succedere ex testamento patris mei, probare id debe-
atis, alioqui ego dicam, quo ad vos, qui de iure vestro nō
ostenditis, liberas ades habeo, vt inquit Vlpia. in l. loci
corpus, §. competi, ff. si seruitus vindicetur.

Secundū obiicitur, quod testator substituit & voca-
uit hæredes lo. Hugonis patris. Atqui solo nomine hæ-
res est, si eiusmodi saltem se else contendunt Franci-
scus & Marina, vt respondit Socin. sen. in consi. 249.
nu. 13. lib. 2. Ergo prædicti do. Franciscus & do. Mari-
na dicuntur vocati.

Respondeo, sicuti respondit & recte Illustris. do.
Præses, testatorem hæc substituisse lo. Hugonis patris
sui hæredem vniuersalem, qui intelligitur de vero &
proprio hæredi, qui hæreditatem est cum effectu con-
secutus, vt sensi idem Socin. in d. consi. 249. nu. 13. ab
ipsi do. Præside allegatus, qui alia ratione comproba-
vit. Et accedit, quod cum verba intelligi debant cum
effectu, l. 3. §. hac autem verba, ff. quod quisque iuris
dicendum est, debere intelligi de hæredi, qui cum ef-
fectu adiuit hæreditatē, vt post Baldum tradit Decius
in l. eius, qui in provincia, §. vlt. nu. 8. ff. si cert. pet. & in
l. hæredem, in ff. de reg. iur. & in consi. 441. nu. 54.
& supra ad rem nostram retuli Ruinus in consi. 29.
nu. 8. lib. 2. post Castrensem affirmantem, quod si in-
stituo & Titio, si hæres erit Sæi, quod ex hoc solo, quod

Titius scriptus sit & nuncupatus, hæres in testamento
Sæi, non dicitur impleta conditio, sed oportet ipsum Ti-
tius adire hæreditatem ipsius Sæi.

Tertiū obiicitur, quod si tenet sensu, testatorem vo-
casse hæredem vniuersalem lo. Hugonis, eo præmortuo
dictæ loannæ, dispositio ipsius testatoris redditur
inutilis, cum respectu substitutionis non potuerit in-
telligi de loanna, minusque de alijs proximioribus in
gradu, contra iuris regulam, quod verba testatoris ita
debeant intelligi, vt aliquid operetur, l. si quando, in
prin. deleg. & in dubio testatoris dispositio ita debet
interpretari, vt valeat, l. 3. ff. de testam. milit. vbi Dq-
sto. & scripti in Rommentarijs de præsumpt. lib. 6.

Tertius substitutionis gradus, de quo nunc dicen-
dum, & differendum est, ita scriptus legitur. Aut illum
vel illos, ad quem se ad quos dictus pater meus volue-
xit, disponuerit & ordinauerit verbo, scriptis, aut alio
quo modo: Non pariter gradus iste suffragatur præ-
dictis D. Franciscus, & do. Marina cum manifestè satis
conscient, nullam & inutilam esse ipsius testatoris di-

positionem, & substitutionem tex quo, vt recte dixit

Illustris. do. Præses, testator contulit liberum arbitriū
dicto 10. Hugoni eius patri substituto nominandi, &
eligendi hæredem incertum ex incertis, quemadmodū
scribunt Bartolus, Socin. Parisi, Didacus, & alii per-
multi, quos commemorant, & prebant in consi. 408. n.
22. lib. 5. & eiusdem opinionis alios plures congeffit
do. Præses suo doctissimo in responso pag. pen. versi.
Etim terminis. Quibus addo Rotam Romæ in decis.

542. num. 8. in prima parte, in nouissimis, & Berou in
in consi. 23. num. 33. & num. 30. in fine & numero

43. lib. 2. qui sic de eadem facti specie interrogatus te-
spondit contra Parisum in consi. 38. lib. 3. & Alcia-
tum in respon. 551. Grauissimi, secundum impressionem
antiquam Lugdunensem: attamen hoc in calu,
quando testator contulit aliqui liberam facultatem no-
minandi, & eligendi hæredem quem voluerit, nullam
& inutilam esse dispositionem. Et hæc vera interpre-
tum traditum manifestè probat responso Gaij. in le.
Illa restitutio in princ. ff. de hæred. inst. cuius verba
hæc sunt Illa institutio. Quos Titius voluerit idèo vi-
tiosi est, quod alieno arbitrio permissa est. Nā satis cō-
stanter veteres decreuerunt, testamētum iura ipsa per
se firma esse oportere, non ex alieno arbitrio pendere.
Haec tenus Gaius, qui alienum arbitrium eo verbo, vo-
luerit, significavit, quo versus est & testator nosfer.

Quod sanè arbitrium esse liberum, & absolutum in
specie nostra disputationis esse dixerunt Bartolus, Bal-
dus, Castrensis, & alij quos retuli, & sum, in dicto
consilio 408. numero decimotertio libro quinto. Qui-
nimo recepta hæc opinio procedit, & locum ha-
bet etiam hi ipsa nominatio, & electio facta fuisse. Nā
adhuc adeò nulla est ipsa testatoris dispositio, vt nec
retrotrahi, & conualidari possit: sicuti in specie Alcia-
tus in resp. 551. incipit. Grauissimi nu. 1. ver. Non ob-
stat, si dicereatur, secundum impressionem antiquam
Lugdunensem, respondit aduersus Beroum in consi.
23. nu. 3. 1. ver. Secundo videatur posse lib. 2. de eadem
facti specie interrogatum: Quiquidem Berou versus est
argumento, quod Alciatus dissolut.

Cæterum, admisso citra veri præiudicium, quod no-
minatio, & electio hæredis conferri potuerit a testato-
re in personam lo. Hugonis, adhuc tamen dicendum
13 tamens moriens intestatu & dicitur eos tacitè vocasse
iuxta l. conficiuntur in prin. ff. de iure Codicillo, &
alij, quæ scripti in commentariis, de præsumptionibus
lib. 4. præsumpt. 27. sic dicimus, quod si quis acqui-
situs est ius aliquod pro se, & persona nominanda, non
facta nominatione, censemur acquisiisse pro se, & hæ-
redibus l. 3. C. de contrah. & committ. stipula. Baldus
in l. 1. in fine ff. de petatis, & Dec. in consi. 543. nu. 3.

Respondeo primo, sicuti recte respondit do. Præses
in secunda sua response versicu. postremo dicitur,
omissa pro nunc prima response eiusdem do. Præ-
ses, de qua dicemus infra, dispositio dicta & leg.
conficiuntur ff. de iure C. locum habere in inueni-
tibus ab intestato, qui primum gradum in succedendo
obtinent tempore mortis ipsius mortui ab intestato, si-
ceti declarauit in dicta præsumpt. 27. nu. 18. post quā
plures, quos longa serie ibi congeffit. Porro Franciscus,
& Marina tempore mortis dicti lo. Hugonis mortui
fine testamento non obtinebant primum gradum: cū
eos præcederet Ioanna ipsius lo. Hugonis neptis, &
forte extabant alij agnati proximiores ipsis D. Franci-
scus, & do. Marina sola cognatione coniunctis. Nec con-
stat ipsos dom. Franciscam, & Marinam esse hæredes
lo. Hugoni, vt dici possit locus doctrina Baldi, & De-
cii allegata in fine argumenti.

Concludo itaque præfatos Franciscum, & Marinam
non fuisse à testatore substitutos, & vocatos in hoc
secundo substitutionis gradu, atque ita non posse ex eo
succedere.

Item cum maritus exstabat.

8. Dotem restituui marito bannito. nu. 9.

10. Dotem restituui marito excommunicato.

11. Dotem restituui vxori vt subueniat filiis ex alio viro.

12. Augmentum Dotis eodem iure censerit quo dos.

13. Donationem propter nuptias, & augmentum Dotis esse
synonyma.